

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6
Negyedévre	3
Egy óra	1
Egyes szám	4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

A kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

Egy praktikus reform.

Nagy-Becskerek, december 1.

Hosszu évtizedeken keresztül cik-
keztek úgy a szaklapok, mint a napi
lapok folyton a magyar igazságügy
mizériáiról.

Ez volt a röpke jelszó, mely alatt
fölfelhangzottak folyton a jeremiádok
a magyar igazságügy hiányairól és
míg az avatottak és nem hivatottak
egyaránt igyekeztek többé-kevésbé
sikertült laboratoriumaikkal az intéző
körök figyelmét a judikatura hézagaira
fölvívni, addig az intéző körök sok-
sok időn keresztül csak az improduk-
tív szemlélődésnek tudták magukat
átadni, csak a tervezettség munkátlan
időszakát honosíták meg a magyar
igazságügy terén.

Egy olyan oszlopos tehetségnek,
mint Szilágyi Dezső igazságügy-
miniszter kellett a magyar igazságügy
gyeplőjét kezébe vennie, hogy ezen
a téren is meginduljon az óhajtott
várt munkálkodás, az eredményeket
fölmutatni tudó tett.

Azon törvényjavaslatok közt, melyek
Szilágyi Dezső igazságügyminisz-
ter legutóbb a képviselőházhoz benyuj-
tott egyike a legfontosabbaknak a
„fizetési meghagyásokról“ szóló, mely
tegnap óta a ház asztalán fekszik.

Uj intézményt honosít meg ez a
törvényjavaslat jogéletünkben és tör-
vénykezésünk egy hézagát van hivatva
betölteni.

A törvénykezési gyakorlat tanúsága

szerint ugyanis a feleknek gyakran
kell pert folyamatba tenniök számos
olyan követelés miatt, amelyeknek sem
tényleges, sem jogi alapja nem képezi
a perben állók közt vita tárgyát. A
feleknek ily esetben csak azért kell
a bírósághoz fordulniok, mert igényök
a bíróság közbelépése nélkül végrehaj-
thatóvá nem válnék, pedig a jognak
bírói megállapítására szüksége nincs.

Az ily követelések bírói érvényesi-
tésére kíván a fizetési meghagyások-
ról szóló törvényjavaslat alkalmas
eszközül szolgálni.

Az új intézmény lényege az, hogy
a bíróság a követelő fél kérelmére az
ellenfelet meghallgatása nélkül végre-
hajtás terhe mellett kötelezi, hogy kö-
telezettségének bizonyos határidő alatt
tegyen eleget. De meghagyja az ellen-
félnek azt a jogot, hogy ha a fizetési
meghagyásnak bizonyos határidő alatt
ellenmond, a fizetési meghagyás es
ellenmondás által hatályától megfosz-
tatik és a hitelező a rendes peres el-
járás útjára kénytelen térni.

Főleg kerekedői és iparos köreink
sürgetik már közel egy évtized óta
ily törvényhozási intézkedés meghozat-
alát, mert főleg ezek a körök érzik
a nehézségeit annak, hogy minden,
még oly világos követelés bírói érvé-
nyesítése céljából keresetet kell indi-
taniok, tárgyalást kell tartaniok és
még az ellenfél meg nem jelenése
esetén is, a makacssági ítélet jogere-
jűségét kell bevárniok.

Törvénykezésünkben tehát határo-
zott hiány volt, hogy az eljárás gyor-
saságát előidéző ez intézmény nem
volt életbeléptetve.

A fizetési meghagyás útján a per
esetén sommás eljárás alá tartozó,
vagy községi bíróság elé utalt oly
követelések lesznek érvényesíthetők,
a melyek 500 frtot meg nem haladó
pénzösszeg fizetésére vagy 500 frt
értéket meg nem haladó helyettesít-
hető dolgok vagy értékpapírok szol-
gáltatására irányulnak.

A fizetési meghagyást az a kir.
járásbírói bíróság bocsátja ki, mely per
esetén illetékes volna, vagy községi
bíráskodás alá tartozó ügyekben, mely-
nek területén az illetékes községi bi-
rói bíróság van.

A fizetési meghagyás meghagyja
az adósnak, hogy a követelést járulé-
kaival 15 nap alatt a végrehajtás
terhe mellett teljesítse, vagy ha e
követelést alaptalannak tartja, avagy
kifogást kíván érvényesíteni, ellen-
mondását 15 nap alatt terjessze be.
Az ellenmondást nem kell indokolni.

Ha ellenmondás nem adatott be, a
hitelező kérelmére kielégítési végre-
hajtásnak van helye, de a meghagyás
hatálya megszűnik, ha a teljesítési
határidőtől számítva egy év alatt a
végrehajtás nem fogatosított, vagy
a meghagyás nem kézbesített.

A meghagyás ellen a végrehajtást
rendelő végzés kézbesítésétől számítva
30 nap alatt lehet ellenmondással

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

Mese Jób Andrásról.

Egyszer volt egy kis világ, szép, gaadag
világ volt, hanem egy napon nagy szeren-
csétlenség érte ott az embereket: kiapadtak
a visék. A nap megállt ott a kis világ
feje fölött és tüzes sugaraival heteken, hó-
napokon át szűrte föl a tiszta kék ég
háborítlan, nyugalmas tengerébe a viséket.
Mint egy izzó, óriás világos kék üveg
bura hajlott át a megrémült kis világon a
kerekek menyholt, az izzó levegő mosdulatlan
volt és fojtó, megrepesztett hosszú, mely
csikokban a kiszáradt föld, a bogár mélyen
befurta magát a pusztuló növények gyöke-
réig, ahol még valami hűvösséget érzett, a
madár is a bokrok közt ült hallgatagon,
fölfölborzolgatva tollazatát, kedve nem volt
csak egyet is füttyenteni. Megsárgult, mint
a réz a fák koronája, mint apró száraz
gyűrűk sörögtek az ágon a megperzselt
levelek, melyek harmatot hetek óta nem
láttak.

A zerge a fenyők közt szomjasan kóvály-
gott, a kiapadt forráslyukba beledugva mé-
lyen az orrát és kapált a lábával, olyan
hangot adva, mint a megrugott borju.

A folyót átászták, itt-ott vastag, pos-
hadt tócsák maradtak még a mélyebb me-
der-üregekben, reggel itt ezer madár röpdö-
sött, majd szálltak hosszú karéjában új vidék-

re, ide-oda — sehol megfürödni, friss viset
inni nem tudtak.

Tudósok, csillagászok rémitő dolgokat
olvastak az égről. Mulhatlanul megsűl a gyö-
nyörű kicsi világ mindenestül.

A nap közeledik hozzá. Azt vették észre
az égi testeket visszázó üvegekben keresstül.
A nap jön, szörnyűség: a lehelletől egy-
szerre megsemmisül a virág, az utolsó
rózsaszirmok barna-sárga égve fekszenek
a földön, mely olyan forró volt, hogy alig
lehetett rajta járni.

A szerencsétlen kis világ fölött csüngő
nap sugara, mint millió, meg millió óriási
arany-tölcsér értek le a földre, a patakok,
folyók medrébe, kutakba, a forrásokba,
mindenütt fölsziva az élet nedvét, az utolsó
hús cseppet.

Az emberek kétségbeesve futkostak ut-
ról-utrá, bebúva az erdőbe, elrejtett hegy-
szakadékokban: nem maradt-e valahol egy
körtyra való víz. Az állatok elszabadulva
vágatának az utcán, csodálatosan hangzott
a jajveszékelés, mintha ember és állat egy-
forma hangon jajgatott volna.

Imádkostak köre hajtott homlokkal a
templomokban.

— Uram, engedd, hogy aranyaink hűs
vizezé olvadjanak.

Ime, hogy bukik le a fényes, sárga bál-
vány az oltárról. Kaphatnál itt egy pohár
hűs vizért egy saák aranyat.

As enyészet levegője már csaknem föl-
forrt. Az emberek gyökereket téptek a le-

peresselt erdőn és ezeknek a nedvből tar-
tották fönn magukat valahogyan.

Sovány, szomjavesztett madárka bukott le
a fák galyai között.

A halál vigyorgott le a napból tüzes
képpel az emberekre. Fölbomlott az egész
kis világ, nem volt már többé törvény, a
törvényhozók új kutakat ástak, de kidől-
tek a munkában, mert az éles vas nem
birt a megszáradt földdel, mely már olyan
volt, mint az érc; a milliomos ott szaladt
a koldussal együtt, a szocialista nem vette
föl az aranyat, amit a milliomos gyáros el-
szórt, de megfojtották volna egymást egy
pohár vizért.

Már az egész kis világ szomjan haldok-
lott, csak egy ember volt. A ki a szörnyű
csapást nem érezte. Eleinte nem tudta
senki, milyen kiválasztott kegyeltje a sora-
nak Jób András, a kinek az udvarán el-
rejtett helyen, hogy senki se lássa, anon
a napon, mikor az utolsó kut is kiszáradt,
két hatalmas forrás fakadt. Hűs, kristály-
tisza viset szórtak a források, esztős ha-
bot verve.

Jób András derék, becsületes ember volt.
Egyéb érdeme köztudomásulag nem volt
az égi kegyre. Hálálkodva fordult az Isten-
hez s a mint csendben imádkozott a meg-
váltásért, megjelent előtte a jó szelleme és
így figyelmeztette.

— Jób András, a te számodra nyitva
legyenek ezek a források, úgy vigyázz
hogy minden ital visért, a mit másoknak

élni, a mi, ha nem történt meg, a meghagyás bírói ítélet erejével bír. E 30 napos határidő előtt a végrehajtás csak a követelés biztosításáig terjedhet.

Ha a meghagyás kellő időben ellenmondással megtámadatik, a meghagyást kibocsátó bíróság a meghagyás kézbesítése által megindítottak tekintendő per tárgyalására határnapot tűz, a mi iránt a kérelem a fizetési meghagyás iránti kérvényben vagy az ellenmondásban előterjeszhető.

Ha a hitelező az ellenmondásról való értesítése után hat hó alatt az adós megidézését nem kéri, a fizetési meghagyás hatályát veszti.

Fontos intézkedése a javaslatnak, hogy az ügyvéd a meghagyás iránti kérelem úgy az ellenmondás előterjesztésénél meghatalmasítását igazolni nem köteles.

A javaslat intézkedéseinek a vázlatos ismertetése mutatja, hogy abban a hitelező érdekeinek az eddigi eljárás ellenében nagyobb nyomatékkal való érvényesítése mellett minden tekintetben meg vannak óva a hitelező érdekei is és hogy az teljesen megfelel a jogszolgáltatás és az élet igényeinek.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter a javaslattal ismét egy lépést tett előre fokozatos reformintézkedéseiben és ismét halad törvénykezésünk bajainak használására irányuló törekvéseiben előre.

Az új javaslat, ha sért is itt-ott kicsinyes érdeket, egészben és nagyban sok hasznot fog tenni és a törvényerőre válása által elérendő cél sokkal nagyobb, semhogy az aprólékos érdekek sértése mellette figyelembe vehető volna.

Bizton állíthatjuk, hogy az új törvényjavaslat nemcsak az ország határain belül, de a magyar igazságszolgáltatást annyira ócsárló külföldön is meg fogja tenni a maga üdvös hatását.

inni adás, szásszor annyit elveszítess a forrásokból.

Jób András boldog volt. Megfogadta, hogy senkinek sem ad inni vizet. Elrejtőzött a legmelyebb helyre, hogy ne hallja az elikkadt, szomjhalállal küzdők jajkiáltását. Bedugta a füleit, de nem használt, üldösték azok a hangok, a melyek a föld alá is elhatottak. A források menekült, érezte, hogy beteg, a homlokát megmosta a hűs vízben. Ez jótékony hatású volt. Ugy tetszett neki, hogy a források e pillanattól kezdve sokkal több vizet adnának, mint eddig. Oh, sokkal többet, úgy, hogy Jób András most már így gondolkozott.

— Még előnti a víz a házat és a földemet, miért ne adnék egy-két haldoklónak vizet, ezzel magamon is segíték, elhárítom a veszélyt.

Egyesre könnyűnek érezte a fejét. Kiment az utcára. Állatok és emberek fetrengtek ott szomjúságtól elgyötörve Reszketve intett egy vánszorogó asszonynak, hogy a többiek észre ne vegyék. Mikor ezt beküldte a kapun, gondolkodott: na még egyet, hiszen olyan bőségesek az én forrásaim. Már ketten voltak. Aztán tovább számított Talán még egy harmadikat is megmenthetne. Hát mit iszik meg három ember naponkint? Annak a szásszorosát vesztik a források. Számítgatott és úgy találta, hogy ez csupa csekélység.

Odavitte az embereit a forrásokhoz. Azok

Ellenzéki válság. Az a krízis, melyről a baloldalon oly sokáig tudtak regélni a kormánypártra vonatkozólag, most ugy lát-szik kitört az ellenzéki pártok között. Tegnap meg is izente a háborút az „Egyetértés“. Azt mondja, hogy a nemzeti párt organumai oda törekcsenek, hogy a függetlenségi és 48-as párt személyi központjait megrendít-sék, a párt benső szervezetét megbontsák, a párt szemállását elősegítsék és talán egyes töredékeit okkupálják. Figyelmezteti Appenyt, hogy ezeket a támadásokat sokáig tűrni nem fogja. Azt pedig nem engedhetik meg, „hogy míg mi küzdünk Béccsel a küzdünk a Szapáry és Wekerle-kabinetekkel: azalatt minket pártostul és pártelnök-östül együtt a nemzeti párt nevében háborgassanak“. Még erősebbek a következő szavak, melyekkel a harcász okikk végződik: Mi nagyon megköszönjük gr. Appenynak a függetlenségi párthoz a parlamentben unos untig intézett mécses szavait; de minden irányban sokkal czéleserűbbnek véljük, ha lapjai a gyerekes kötekedéssel a a boszantó és egyuttal neveléses gyanusításokkal felhagynak.

Eötvös Károly az „Egyetértés“ tegnapi számában saját nevében nyilatkozik, meg-csáfolván azt, mintha ő Szilágyi Dezsővel összefogva valami titkos kormánypárti politikát folytatna a nemzeti párt ellen.

A hármass szövetség. A „Journal“ cz. párisi lap egy szerződés szövetség közli, mely a hármass szövetség megújított szerződését képezné E szerződés Németország és Osztrák Magyarország között állítólag 1891. év május havában, Olaszországgal pedig 1891. év jun. 5-én kötötött meg és következőképp szól:

Tekintettel Európa bizonyos államainak homályos politikai helyzetére, mely az általános békét vagy a szerződő hatalmak egyikét érinti, az utóbbiak megújítják a defensiv ligát, mely esetleg támadóvá válhatik. Vilmos császár és Ferencz József császár és király elismerik Romát Olaszország fővárosának és ígérk, hogy Olaszország gyarmati politikáját támogatni fogják Vilmos császár és Umberto király kötelezik magukat, hogy Ausztria Magyarországot a Balkánfélszigeten támogatják. A szövetségesek kötelezik magukat, hogy hadilábon álljanak; Németország és Oroszország közötti háboru esetén Ausztria Magyarország mozgósítja hadseregét. Olaszország mozgósít és megtámadja Franciaországot, ha es

aggressziv fellép. Németország és Franciaország közötti háboru esetén Olaszország szintén támad, Ausztria-Magyarország pedig mozgósít, hogy Oroszország közbeléptét megakadályozza. — Ausztria-Magyarország és Oroszország közötti háboru esetén Németország deklarálja a háboru Oroszországnak, Olaszország pedig Franciaország határain mozgósítja hadseregét. Olaszország és Franciaország közötti háboru esetén egyrészt Németország, más részről Ausztria-Magyarország mozgósít, hogy Oroszország intervencióját megakadályozzák. (M. É.)

Már megtörtént . . .

— Apróság. —

Egyik szomszédos városból írják nekünk ezt a szamos pikantériát:

Adva van egy előkelő ur, a ki egyszersmind modern férj, világi, gazdag nő férje s mint ezek rendszeren lenni szoktak, a házon kívüli szépségeknek is nagy tisztelője.

De ez már nagyon is a dolgra tartozik.

Mert ha ez nem úgy volna, akkor egy szép napon, éppen névünnepeinek reggelén nem kapta volna a következő levelet:

„Édes barátocskám!

Ön annyiszor ismételte előttem, hogy életének legnagyobb boldogsága az lenne, ha velem egyszor egy órácskát átseveghetne, hogy valóban kedvem kereskedett önt boldoggá tenni . . .

Azért hát ma délben csak ön számára leszek honn . . .

Eljöhét, de csak azon föltétel alatt, ha ön is boldoggá tesz engem.

Csak képrelje, a szabóm nem akarja ma estére készített ruhámat hazaküldeni mindaddig, míg számlámból legalább 400 forintot nem törlesztek.

Kölesönözze nekem ez összeget, mert ez által ön is boldoggá tesz engem . . .

De egy órára itt legyen ám, mert hátha igazítottatni kell a ruhán.

A szabómnak jó izlése van, de derekat nem tud szabni.

Elvárom.“

(Az aláírás olvashatlan betűkkel volt írva, de ki is írta ilyen levelet olvasható betűkkel?)

Ki lett volna e pillanatban boldogabb ember a mi Don Juanunknál . . . ha a kívánt 400 forint birtokában lett volna.

Az előbbi estén nagy pechje volt a makaón. Személyes hitele kimerítve.

Véletlen szerencsevadászatra indulni kész.

Nejétől éppen tegnap „kölesönözött“ pénzt.

Ezt is panaszok közt adta, s így hozzá sem fordulhat.

Pedig neki minden áron 400 forint kell délutáni 1 óráig . . .

majd megfulladtak a gyönyörben, a mint ott a vízben fetrengtek. Az egyik eszmélet vesztette.

Jób András boldog volt, ám a következő perczben már a források vize nem csörgött olyan szíjjal, a kisugárzó vistómege, mint vastag ezüst cső lomhábban esett alá. Jób András azonban ezt a csekélységet észre sem vette. Mindazonáltal könyörgött a megmentett embereknek, hogy ne fedessék föl az ő titkát és szerencsését, mert akkor mindnyájan elvesznek, egymást fogják az emberek a forrásnál legyilkolni. Jób András megrémülve húzódott be odujába.

Egyszer csak kopogtak.

— Adj egy korty vizet, Jób András, itt halok meg különben a küszöbödön.

Jób András kiment és embereket látott ottan elikkadtan vánszorogni. Asoknak a családjai voltak ezek, a kik már ittak a forrásból. Körül ölelték Jób András lábait:

— Te jó ember vagy, Jób András, ne hagyj elveszni minket.

Jób András megdöbben a sovány elcsigázott haldoklók látásán. Csupa halálfejek ezek.

— Nem, nem, nem adhatok barátaim, ne haragudjatok, mi hasznotok volna belőle, ha egy napra megmentenélek benneteket, azután nem kapnék én se több vizet és asután együtt pusztulnánk el.

— Csak egy kortyot, Jób András nyöszörgtek a nyomorultak.

Csak egy kortyot, gondolta Jób András

és újra számítani kezdett. Összeolvasta az embereket és matematikai számítást tett a forrás vizén: összevetve a nyújtandó vizet a forrás vizének mennyiségével. Ismét szásszor kevesebb marad neki. Oh még marad annyi, hogy egész életére elég neki, ha nem pazarolja. Jób András ugyanis előrelátó volt.

— Hát jertek, igyatok, de csak oly föltétellel, ha odakint nem áruljátok el a forrásokat.

Megesküdtek a szomjazók, hogy hallgatni fognak. Boldogan látta Jób András egyenkint föltámadni ezeket a fölholtakat a hűs forrásnál.

S újra elmenekült odujába.

De Jób Andrásnak nem volt több nyugodalma. Nem tudott úgy elbujni, hogy azok a szomorú éles hangok, melyek az ajtónál az ő nevét kiáltották, a fülebe ne jutottak volna. Napról napra számított, néste a források vizét, mennyit adhatnak még, mennyi marad még? Iszonyu lázas számítások voltak ezek. A haldokló szomjazók sürgették. Ujabb és ujabb embereket bocsátott Jób András a két forráshoz, melyek már csak vékonyan csurgatták a kristály tiszta hűs vizet.

Jób András megdöbbenve ült le és tovább számított. Azt kellett kiszámítania, hogy bizonyos kort vége, mennyi vízre van szüksége élete végeig? Vagyis mennyi vizet fogyaszt egy ember életében? Es nem olyan könnyű számítás. Aztán, ha

A mint tépelődve a dolgozó szobájából a szalonba, innen neje boudoirjába ment, tévedező tekintete neje ékszerszekrényére s abban egy divatból rég kiment s neje által sohasam viselt ékszer tokjára esett.

A kulcs a zárban volt.

A szobában senki sem volt.

Merész gondolata támad s minthogy gyors elhatározású férfiú volt, azonnal végre is hajtotta.

Halkán fölnyitotta a szekrényt, kivette a vén ékszer s rohant vele . . .

A zálogházba?

Nem! Ez igen merész kockázat lett volna, hanem a legközelebbi ékszerészhöz.

— Uram, nem tudná ön a gyémántokat egészen hasonló álkövekkel kicserélni?

Az ékszerész korába vette az ékszeret és megvizsgálta.

Azután a látogatója szemébe tekintett és mosolygott:

Már megtörtént.

Olyan hangon mondá ezt, melyből nem vehette ki tisztán, hogy a részvét több-e benne, vagy a guny.

Azt pedig még a mai napig sem lehet kifürkészni, hogy az eset hőst mi bántja jobban: az-e, hogy üres kézzel nem mert megjelenni a légyottnon, vagy pedig, hogy a dolog felől nem kérhet neje től fölvilágosítást?

Auróra.

HIREK.

— **Kikinda nem restaurál!** A belügy-minisiterium ma érkezett leirata szerint Nagyikinda városi szervezeti szabályrendelete tárgyában hozott törvényhatósági bizottsági határozatnak a városi képviselőtestületben való közhirritését is megkívánja, ennek következtében a december 5-ikére kitűzött tisztújító közgyűlés elhalasztatik és ezzel hajótörést szenvedett az alispán azon erőlyos és lelkes törekvése, hogy Nagyikinda városának tisztikara most választatván, már 1893. január 1-én megkezdje működését.

— **A karlócai kongresszus és a becskerekeli képviselő.** Mint olvasóink tudják a nagybecskerekeli gör. kel. egyházközség szavazattöbbséggel Gavrilla Emil dr. helybeli ügyvédet választotta meg a karlócai kongresszusra delegátusnak. Ezen választást formahibák miatt felebezték, minek folytán az a hír terjedt el, hogy Gavrilla dr. mandátumát a kongresszuson nem fogadták el, s hogy a delegátus már vissza-

is jött. Es a hír tévedésen alapszik, mert mint a lapokból kitűnik, Gavrilla dr. a hétfőn megejtett általános szavazásnál szavazati jogával élt.

— **Ujtások a nagyikinda-nagybecskerekeli vasuton.** A nagy kinnal, nagy bajjal (mint a nép humora elkeresztelte) vergődő vasutnál végre-valahára belátták, hogy a mostani állapot tarthatatlan. Egy évtizeden keresztül fázik és bosszankodik az a sajuálatraméltó közönség, mely télen kénytelen innen Kikindára utazni s most végre a tizenegyedik esztendőben kezdik beismerni, hogy az mégsem járja, hogy a I. és II. osztály közönsége az ő drága pénzéért fásnak a fütetlen coupéban. Ősszel ugyan azt hallottuk, hogy a közönség eszentul elegáns szalon-kocsikkban fog Kikinda és Nagy-Becskekerek felé rogni, most azonban kislül, hogy ezek a kocsik még nem készek. Ezen a bajon segitendő, a t. h. é. vasutakhoz fordulnak, onnan kérve kölcsön néhány kocsit. Átiratában a kikindai-becskekerekeli vasut igazgatósága a többi kösött azt mondja, hogy „mindenkor főtörékvését képeate a közönség igényeit a lehető legnagyobb mértékben kielégíteni“. Akik 11 év óta ezen a vonalon utasnak, derültséggel vegyes dühöngéssel fogják tudomásul venni ezt az eddig nem tapasztalt „törékvést“. Mi azonban nem akarjuk még fokosni az általános elégtelenséget, mely a környéken folyton nő, hanem örömmel vesszük tudomásul a fenforgó viszonyok köst azt is, hogy eszentul a reggeli vonatonál egy fütött I. és II. osztályu waggon, este pedig egy gösfütéssel ellátott I. és II. osztályu szalonkocsi fog az utasó közönség rendelkezésére állani. Reméljük azonban, hogy az igazgatóság esen reformnál nem áll meg, hanem mielőbb leszállítja a személyszállítási tarifát is, a mint azt külföldben el is határosta már az igazgatóság.

— **Korai halál.** A becskerekeli közönség bizonyára emlékszik még Mattanovics Formos, volt itteni kereskedőre, ki tavaly költözött el innen. Tavasszal halt meg a

fia, most Ilonka leányát siratja. A fiatal 18 éves leány, egy szép, egészségtől duzzadó nő, váratlanul halt meg tegnap Temesvárott. Korai elhunytát atyján kívül Rehá k István, alispáni kiadó is siratja, ki vőlegénye volt a fiatal hölgynek.

— **A tél.** A korcsolyázók és bálósók nagy öröme a tél teljes mogorvaságában beköszöntött s az ország minden részéből fagyról és hóról érkeznek jelentések. Igy Budapestről jelentik, hogy a Duna erősen zajlik s a hajók sietve menekülnek téli szállásaikra. Kolozsvárott vasárnap éjjel 18 fokos hideg volt, mely hétfőre már kissé csökkent. Nagy-Szombathban szintén nagy hideg volt vasárnap éjjel s a hőmérő 10 fokra süllyedt. Esztorgomban a hirtelen támadt erős fagy következtében annyira zajlik már a Duna, hogy már a hajóhidat is kikötötték.

— **Rohonczy Gedeon kitüntetése.** Rohonczy Gedeont, a török becssei kerület képviselőjét, a külföldről szép kitüntetés érte. Az általa feltalált „Columbus-korcsolya“ ugyanis a Scheveningenben ez évben először tartott nemzetközi sportkiállításán esüst érmet és díszoklevelet nyert. Az erről szóló díszes okmány már meg is érkezett Rohonczyhoz. A Columbus-korcsolyák czélserűségét és hasznosságát egyébként az is igazolja, hogy a találmány a világ minden részében szép keresletnek örvend.

— **Regattista miniszter.** Hieronymi Károlyról, az új belügyminisiterről csak kevesen tudják, hogy egyike a regattasport leghivebb és leglelkesebb bajnokainak s hogy egész lélekkel támogatja mindazokat a mozgalmakat, a melyek a regatta fejlesztését czélolják. A belügyminisiter eddig a legelső magyar regatta-egyletnek, a budapesti „Neptun“ evesős egyletnek volt az elnöke s tisztségét olyan buzgón töltötte be, hogy az egylet tegnap rendez évi közgyűlésén kömfelkiáltással újból elnökké választatott. A közgyűlés után tartott lakomán az első pohárköszöntőt az egylet közkedveltségü elnö-

szel meg van, akkor adhat csak választ, hogy a hús előtt haldoklónak nyujthat-e több vizet? Addig semmi esetre sem. Csak nem örült meg. Dörömbölhettek, Jób András süket, ő is legközelebb áll önmagáhes.

Huszonnégy óra óta számít Jób András, de úgy látszik, jó eredményt hozott ki, mert egyszerre örömtől sugárzó arczzsal ugrott föl s így kiáltott:

— Még legföljebb öt embernek adhatok.

Ismét meg volt mentve öt ember, de Jób András elszámította magát és mikor újra százszor kevesebb lett a ferrások vize, olyan keveset adtak ezek, hogy pohárral lehetett már fölfogni.

Jób András kétségbeesve tett szemrehányást magának. Nyomorultnak, gyávának neveste magát. Nem, egy gyűszűvel se többet! Ha az egész világ szomjan hal is meg ott a kűsöbén, még akkor sem. Gazemberek, elinnák a vizet ő előle, egy csöpet se többet, egy atomnyit sem. Hitvány, pulya lágy ember vagy Jób András, szidta magát, magad se ihatasz már most többet naponkint egy pohár viznél.

Odakint az egykor oly szép kis világ a megsemmisülés, elhervadás képet mutatta. A tudósok is abban hagyták az égen való tudományos kutatást, hanem ehelyett azon törték a fejüket, hogyan állithatnak elő mesterséges vizet nagyobb mennyiségben? A kisebb állatok csaknem mind kivesstek. A föld forró volt, mintha kráter égett volna alatta. Azt hitték az emberek, hogy egyszer már leesik a nap egészen.

Ah, a szerelem is kiveszett immár teljesen, mint a virág. Az egykori délczag ifjak, mint élettelen csontvázak husódnak el az eltikkadt, szomjas virágsszalak előtt, ámbár monoklit most is viselnek, de ezt a karikát a szenvedés tette föl a szemekre.

Es Jób András a házának legelrejtettebb zugába temette magát, hogy ne lásson ebből eszentul semmit, ne halljon semmit. Ámbár ő töle már ordithatnak. Nincs és nincs több. Ami van, az neki kell. Vagy talán akadna olyan gonosz, aki elvenné töle az utolsó ital vizet? Mikor tudja, hogy ezzel azután senkinek sem lesz többé egy csöpp se. Minden megsemmisül, mindenki szomjhalállal hal meg, így legalább ő megmarad. Ezért az önséért semmi esetre sem veri meg az isten. Hiszen így van ez rendelve.

S amint így irgalmatlankodott Jób András, szomjuság fogta el. Milyen szerencse, hogy még csöppögnek a források. Neki un-tig elég. Csak éppen, hogy elég. Egy kortyot ha adna másnak, az utolsó csöpp is oda volna. Nesztelenül sompolygott a forráshoz, hogy meg ne hallják.

Amint odaért, a külső ajtóhoz vágódott valaki. Vékony, megrásó gyermek-hang, nyögött föl ottan. Egy gyerek bizonyosan. Milyen megható hangja van. Mintha a szivébe szurtak volna és valaki fojtogatná; fájdalmas vékonyka hang. A panaszos gyerekhang csodálatosan áthallatszik az utca kétségbeesésének a zibaján; ujjab és ujjab suhanás hallatszott megint.

Jób András megdöbbenve kapott a zárhos:

— Bizonyosan veri valaki . . .

Azt már nem fogja engedni, hogy itt a kűsöbén valakit verjenek. S különösen egy gyereket. Mikor pedig kinyitja az ajtót, betödul az a kis csontváz: egy kis gyerek, olyan nagy szemüreggel, mint egy halott-nak van, két szemecskéi a láz fényében ragyogtak s olyan gyöngye volt, hogy fölállni nem tudott erőtelen madár lábaira. Száraz, vékony ajkát nyaldosta és olyan forró volt sovány, kis keze, hogy Jób András kezét, a mint fölakarta emelni, szinte megsütötte.

— Vizet, vizet . . . nyögte a szegény kis csontváz.

Jób András öibe kapta a haldokló gyereket s örült gyorsasággal szaladt vele a forráshoz.

A gyermek meglátva a csepegő vizet, görcsösen, az élethez való ragaszkodás bámulatos erejével, vad mohósággal esett neki, száját kitéve a forrás alatt, de Jób András aggodalommal ölelte át a fejét, elvonva a hideg forrás alól szeretetteljesen: — Ne oly mohón, te kis béka, megárt. S lassacskán megittatta a forrás utolsó csöppjeiből.

. . . És mikor a gyerek Jób András ölében megitta az utolsó hús cseppet, odakint a világban hatalmas égiháboru támadt, hullott a sápor ezüstje, megteltek a kutak, felhő szakadt a folyó medrébe, teleöntvén azt hús hullámokkal és a föléledt madarak a vihar multán vigan keringöstek a levegőben.

Békefi Antal.

kére, Hieronymi Károly belügyminiszterre mondták, ki az együletet már alakulása óta vezet és azt mostani magas állásában sem hagyja el.

— **Kronawetter mellettünk.** E cím alatt lapunk tegnapi számának táviratai között említettük, hogy az osztrák képviselőház keddi ülésén Kronawetter dr. képviselő a Magyarországot támadó nyilatkozatok ellen sikra szállt, s hogy ez alkalomból őt a magyar képviselőház tagjai közül számosan üdvözölték. Az üdvözlő távirat szövegét így hangzik:

„Kronawetter birodalmi gyűlési képviselőnek Bécs. Ószinte örömmel olvastuk férfinas nyilatkozatát, mert erős a meggyőződésünk, hogy az alkotmányosság képezi az egyedül biztos kapcsolatot a két szövetséges állam között, és hogy a szabadságban testvérekké válnak a népek. Aláírva: Ugron Gábor, Abrányi Kornél, Nagy István, Bartók Lajos, Bethlen Gábor gróf, Thaly Kálmán, Papp Elek, Hoitsy Pál, Kolosvári Kiss István, Okolicsányi László, Hock János, Bernát Dezső, Uray Imre, Horánszky Nándor, Pálfy Elemér, Lukács Gyula, báró Atzél Béla, Vajay István, dr. Chorin Ferencz, dr. Várady Károly, dr. Buschbach Péter, Sághy Gyula, Barcsay Kálmán, Bolgár Ferencz, Matuska Péter, Horváth Gyula, dr. Serbán Miklós, Nedeczky Jenő, Bernáth Béla, dr. Neményi Ambrus, Kullmann János, Vadnay Károly, Bottlik Lajos, Andrassy Tivadar, Ivády Béla, Veszter Imre, Tibád Antal, Pály János, báró Nyáry Béla, Hajós József, Mikezath Kálmán, Dániel Gábor, Besseney Ferencz, Sporzon Ernő, Balla Gyula, gróf Eszterházy Kálmán, Szász Károly, Ragályi Lajos, ifj. Justh György országgyűlési képviselők.“

Táviratilag üdvözölte ezenkívül Kronawettert még Falk Miksa orsz. képviselő és a „Pester Lloyd“ szerkesztője is.

— **A trónörökös vadászata.** Említettük már, hogy Ferencs Ferdinand főherceg prezuntív trónörökös néhány napra Csongrád megyébe érkezik, hogy részt vegyen a Pallavicini Sándor örgróf által a rendezendő vadászaton. A főherceg ma délután a vonattal érkezik Kis-telekre s onnét Pallavicini örgróf fogatán hajtat az uradalmi kastélyba, melynek vendégtermeit a magas látogató számára fényesen berendezték. A prezuntív trónörökös kíséretében jönnek a vadászatra: a főudvarmester Wurmbrandt gróf és Fürstenberg gróf. Már megérkeztek a vadászatra a Pallavicini uradalomba: Traun gróf, Trautmansdorf gróf, Apponyi Géza gróf és maga a házigazda, Pallavicini Sándor örgróf. A vadászat már holnap kezdetét vesi.

— **Sikkasztás a makói postán.** A „Szigedi Híradó“-ban olvassuk, hogy nagy megütközést keltett Makón a tegnapi posta-vizsgálat. A kerületi posta- és táviró-felügyelő vizsgálatot tartott a pénztárban, hol 330 frt hiányt talált. A felügyelő, Kardos Ede posta-főnököt fogta kérdőre, a ki nem tudta magát tisztázni s följelentést tett ellene a makói járásbírósnál, a mi után a posta-főnököt letartóztatták s megindítják a vizsgálatot.

— **Az óvatos Szerbia.** Még Hamburgba is el lehet menni jó pénzzel vesztegár nélkül, csak a szomszéd Szerbiába nem. E derék disznóhíslaló országban eltekinthető attól, hogy egyre forradalom kitörésétől rettegnék, a kolera-tól is szörnyen riadoznak. E miatt, a mint értesülünk, a szerb kormány kiadta a rendeletet, hogy mindazokat, a kik Magyarországot területéről Szerbiába vesi útjukat, tekintet nélkül

batyutalan voltakra, egyszerűen le kell fűlelni s három napi vesztegár alá dugni, a mely alatt köteles az utazó igazolni, hogy még a haja sem fáj, mi ha nem történik meg, re infecta fordíthatja szekere rudját visszafelé. Mind e kellemetlenségek alól egy darab papírral ki lehet bujni; hanem ezen a darab papiroson írva legyen ám, hatóság keze által, hogy az illető utas, elutazása előtt, kolera mentes helyen tartózkodott.

— **Csapdába került róka.** A magyarországi vonat megérkezik november 26-án a predeali nemzetközi pályaudvarba. Az utasok leszállnak és polgyászaikat vámolás végett átadják a román vámhivatalban. Egy feltűnően elegáns uri ember letesz a vámoló padra még elegánsabb bőröndjét és a román vámos benyul a bőröndbe és oláh szokás szerint felforgat mindent. Az utazó román nyelven nagyon illedelmesen kéri a vámhivatalnokot, bánjék kissé kimérettel a bőrönd tartalmával. Ez a kérés még inkább felbőszíti a román vámhivatalnokot és most csak isten igazába kezdi gyurni a bőröndöt. Ez az utast kizozta ugyan türelméből, de még mindig nagyon nyájasan figyelmezteti a hivatalnokot, hogy neki nincsen joga a bőröndben kénye-kevére szerint turkálni, hanem nézze meg tisztességesen. A vámhivatalnok erre azt mondja az idegennek, hogy kísérje őt be hivatali szobájába, mert a rajta elkövetett méltatlanságot kénytelen vele jegyzőkönyvet, azaz „proces verbal“-t felvenni. Az idegen ur nyugodtan belép a hivatalba, a vámhivatalnok felvessi a tényállást és az idegen ur aláírja nevét: Carp Amel bécsi román nagykövet. . . Tableau! Minden kérés és könyörgés haszontalan volt. Carp ragaszkodott a jegyzőkönyv felterjesztéséhez. 24 óra múlva a vámhivatalnok már utlevelet kapott a nagy és boldog Dobrudzsába.

— **Mindenféle Meglepés.** Pincser (egy kerti helyiségben egy tohár sört vizs a vendégnek): Bocsánat, uram, ma vasárnap van és vasárnap azonnal kell fizetni. . .

Vendég: (Megdöbbenve.) Azonnal . . . no erre nem voltam elkészülve!

Színház.

Gabányi a minap Bécsben dicsőséget aratott vígjátéka: „Az apósok“ tegnap nálunk is színpadra került. Mondjuk meg mindjárt, hogy igen jó előadásban. Sajnáljuk, hogy a társulat nem ehhez hasonló előadásokkal kezdte meg a szezont, akkor aligha végeznék azt be oly szomorú eredménnyel, mint amilyent most vagyunk kénytelenek konstatálni, s a magyar őszi szezont jövője is meg lett volna állapítva, amit most nem szeretnénk állítani.

A közönség, mely egy erősebb társadalmi akció folytán, a színházat csaknem egészen megtöltötte, igen jól mulatott a humoros darabon és sokat tapsolt az egyes szereplőknek. Különösen kiváltak az összesből Kovácsy, kinek ezuttal pompás szerepe volt és E. Kovács Ilka, ki mint kitűnő naiva mutatta be magát. Igen jól megállották helyüket még Bera Paula, Kiss Ilona, Liptay, Vágó, Szarvassy.

Deréki társulata ma bucsúzik a nagybecskereki közönségtől. Reméljük, hogy közönségünk, mely oly szívesen fogadta az első magyar őszi szezont színészeit, esuttal sem tagadja meg tőlük pártfogását.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése decz. 1-én.)

Budapest, decz. 1. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőház ma délelőtt rövid ülést tartott, melyben

több apróbb javaslat elintéztetett. Azonkívül több képviselőnek, kik utóbbi időkben párbajt vívtak, mentelmi jogát felfüggesztették.

A függetlenségi és a nemzeti párt vizsgálata.

Budapest, december 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az „Egyetértés“ tegnapi támadó cikkére (l. mai entrefilé-ket. A szerkesztőség) a „Pesti Napló“ esti lapjában felel, kifejezést adva abbéli reményének, hogy a jövőben az ellenzéki pártok egyetértése nem lesz megtámadva. Az „Egyetértés“ ma reggel megjelent számában az ugynevezett fegyverbarátságról cikkeznek. Azzal végzi, hogy a függetlenségi párt mai elnökének kérdése belügy, melybe sem Apponyinak, sem pártjának, sem hírlapjának beavatkozni nem lehet. Mert ha megteszik, legyenek készen a legmerekvebb visszautasításra. Az „Egyetértés“ ezen merev és semmivel sem indokolt visszautasítása a nemzeti párt kebelében erős visszatetszést szül.

A függetlenségi pártkörből.

Budapest, decz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A függetlenségi pártkörben ma este konferencia lesz, melyben — hir szerint — a párt elnökének, Eötvös Károlynak bizalmat fognak szavazni. A párt ezen nyilatkozatára az utóbbi időkben Eötvös és Polónyi között felmerült differenciák szolgáltattak okot.

Kossuth és iratai.

Budapest, decz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kossuth Lajos az „Athenaeum“ kiadvállalathoz levelet küldött, a miért Iratainak IV. kötetével elküldte. A rendkívüli előre nem látott anyaghalmozás miatt meg kellett változtatnia munkája tervét. A közönség elnézését kéri e késedelemért.

A kolera.

Budapest, december 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tegnap itt hat újabb betegség történt. A koleraesetek emelkedése nyugtalanságot kelt a fővárosban.

Szenzációs öngyilkosság.

Budapest, december 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagy feltűnést kelt a budapesti milliomos Reisz-czég Alfréd fiának Bécsben elkövetett öngyilkossága. Az öngyilkosság oka állítólag szerelmi buskomorság.

Az osztrák miniszterválság.

Budapest, decz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Bécsből sürgönyzik, az osztrák parlamentben ma megjelentek az összes miniszterek. Igen viharos gyűlés volt, melyen a legtöbb szónok a rendelkezési alap megszavazása ellen nyilatkozott. A kormány bukását igen valószínűnek tartják, még pedig úgy, hogy Taaffe gróf fog új kabinet alakításával megbiztatni.

A tisztviselői fizetések emelése.

Budapest, december 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tisztviselői fizetések szabályozásáról szóló törvényjavaslat az állami költségvetés tárgyalása közben napirendre fog a képviselőházban kerülni. A kormány, tekintettel a megyei tisztviselők javadalmazásának emelésére, pótló előterjesztést fog tenni, és a ház pénzügyi bizottsága már közvetlenül a Ház újraalakulása után folytatni fogja a már régebben megkezdett előzetes tárgyalásokat.

Csáky diszpolgársága.

Budapest, november 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szamosújvárból 24 tagú küldöttség érkezett ma a fővárosba, hogy átnyújtsa Csáky Albin gr. miniszternek a diszpolgári oklevelet.

A francia miniszterválság.

Budapest, december 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: Brisson csak ma délelőtti ford lépéseket tenni az új kabinet megalakítására. A lapok megerősítik, hogy Brisson arra fog törekedni, hogy biztosítsa az új kabinetnek több eddigi miniszter, nevezetesen Ribot és Freycinet közreműködését. Néhány lap azt állítja, hogy Brisson, az új kabinet biztosítása után vissza fog vonulni és Bourgeois-t fogja a miniszterelnöki állásra ajánlani.

Katholikus gyűlés.

Budapest, december 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Münchener Fremdenblatt” jelentése szerint a jövő évi német katolikus gyűlést Würzburgban tartják meg.

Bulgária a chicagói kiállításon.

Budapest, december 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiából jelentik: A sobranje tegnapi ülésén 50,000 franknyi hitelt szavazott meg Bulgáriának a chicagói kiállításon való részvételére. A gyári védjegyekről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál, melyet Nacsevics miniszter nyújtott be, egy filippopoli képviselő azt kívánta, hogy a pénzügyminiszter jelenjék meg, a sobranjában és hogy addig ne folytassák a javaslat tárgyalását, míg Nacsevics meg nem jelenik. Nacsevics pénzügyminiszter azonban a sobranje felhívása dacára, hogy személyesen képviselje a törvényjavaslatot a hátsban, vonakodott a sobranjában megjelenni. Erre Stambulow miniszterelnök vette át a javaslat képviselését. Ez eset következtében hírojár, hogy Nacsevics pénzügyminiszter beadta lemondását.

Nőemancipáció.

Budapest, november 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) New-Yorkból jelentik: Vermont állam törvényhozó testülete 143 szavazattal 83 ellenében azt határozta, hogy a nőknek a községi választási jog megadassék. (M. E.)

Közgazdaság.**Délutáni tőzsde.**

Budapest, decz. 1. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.51-53.

Buza ősze 7.65-67.

Tengeri máj.-jun. 4.86-88.

Zab tavaszra 5.22-24.

Sertésvásár.

A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, november hó 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 42-43 krig. Öreg közép (páronkint 300-400 klgr. sulyban) 41-42 kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban 43.5-44.5 krig. Fiatal közép (pkint 251-320 klgr. sulyban) 44-45 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 43-44 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 41-42 kr. Közép (páronkint 220-280 klgr. sulyban) 42-43 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 39-40 krig. Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 41.5-42.5 krig. Közép (pkint 220-260 klgr. sulyban) 41-42 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 39-40 krig. Sertéslétszám 1892. november hó 28-án volt készlet 107636 drb. 1892. nov. 29-én felhajtott 2077 darab. 1892. nov. 29-én elszállított 728 darab. 1892. november 30-án maradt készletben 108985 drb. A hizottsertés üzletirányzata: az üzlet kissé kellemesebb.

REGÉNY-CSARNOK.**Az emberi fenevad.**

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

HATODIK FEJEZET.

(53-ik fejezet.)

— Ah Roubaudné asszony! Jó! Jó! Flore elbeszélte neki a gyorsvonat bal- esetét és beszélt arról az embertömegről, mely a másik szobában volt. De ez egy csöppet sem indította meg őt.

— Jó, jó, ismételte ugyanazzal a fáradt hanggal.

Egy pillanatra világosság gyult agyában, hangját kissé felemelte, mondván:

— Önagsága talán óhajtana megnézni a hátsát, a kulcsok a szekrény mellett függnek, mint azt te tudod.

De Severine est nem akarta; megborsadt a gondolatától, hogy Croix de Maufrastr ebben a nagy hóban és az es okosta halvány világításban megnézzse. Nem, nem. Ezt egyáltalán nem akarta és inkább óhajtotta az időt ebben a kellemes melegben eltölteni.

— Üljön le legalább Roubaudné asszony, kérte Flore, nem tudom, hol vegyünk annyi kenyert, a mennyi ennek a sok embernek kellene. De ha ön éhes lenne, az ön számára mégis csak kerítünk egy falatot.

Ezzel egy széklet adott neki és kitüntető figyelemmel vette körül folytonosan. Lát-hatólag azon iparkodott, hogy a feleségét nyerscségen simítsa. De szeméit le nem vette róla, mintha lelkében akart volna olvasni, hogy egy kérdésre, mely felett már régen töprengött, feleletet kap hasson. És es alatt a kényszer alatt mintegy szükségét érsé annak, hogy folytonosan körölkötte legyen, hogy folyton az arcsába lásson, hogy végre tisztába jöhsen vele.

Severine megköszönte neki a kályha mellett helyet foglalt. Úgyanis szivesebben maradt ezzel a beteggel egy szobában, mert az a reménye volt, hogy itt Jacques legkényelmesebben közeledhetik hozzá. Már két hosszú óra eltelt s ő, a nagy meleg következtében, szépen elaludt. De ekkor Flore, ki minden pillanatban a konyhába hivattott, felssakitá az ajtót és nyers hangján kiáltá:

— Lépj csak be, itt van ő.

Jacques, ki a munka elől ellillant, hogy Severinének értesítést hoshasson, volt az érkező. A Barentinbe küldött juhász harmincz katonát hozott magával, kik a parancsnokság által a veszélyeztetett pontokon teljesítendő gyors segélyezés szempontjából

mindig készenlétben tartattak. Ezek aztán ásókkal és csákányokkal rögtön munkához láttak, de ez a munka előreláthatólag sokáig, tán estig is el fog tartani.

— Önnek még meglehetősen helyete van, tehát legyen türelemmel. Nemde Phasie néni, ön nem fogja Roubaudné asszonyt éhen halni hagyni?

— Bizonyára, bizonyára, mondá a megszólított, hát te vagy, te nagy karnasz? Téged a nagy hó megakasztott... És est es a barom nem is mondta nekem.

E szavakkal a leányához fordult.

— Légy legalább udvarias és foglalkozz egy kissé a vendégeinkkel, nehogy másutt elbeszéljék, hogy mi olyanok vagyunk, mint a vademberek.

Flore ekközben Severinet és Jacques figyezte meg. Egy pillanatig habonott, hogy anyja parancsa dacára ne maradjon-e itt, de meggondolta, hogy anyjának jelenléte ugysis bilincsekbe veri őket és így szó nélkül eltávozott, előbb azonban megegyeszer hosszan végignéste őket.

— Hát ön ismét fekszik Phasie néni, kérdé Jacques szomorú arccsal, tán a betegség rosszabbra fordult?

A beteg magához huzta őt és kényszerítette az ágy szélére leülni, minden tekintet nélkül a jelenlevő ifjú hölgyre, ki egy kissé csupa discretióból — távolabb vonult az ágytól és oly halkán, mint csak lehetett meggyónt neki.

— Bizony, bizony nagyon rosszul vagyok és késs csoda, hogy még életben taláiss... Nem akartam neked írni, minthogy ilyen dolgok nem írhatók le. Már egészen oda voltam, de most egy kissé ismét jobban vagyok s hiszem, hogy még egyszer kilábolom a bajt.

Jacques vizsgálódva tekintett reá és azt tapasztalta, hogy a betegség csakugyan sokkal rosszabbra fordult; az egykori szépségnek még csak a nyomát sem tudta fel-fedezni rajta.

— Tehát még mindig görcsök és széplés, szegény Phasie néni?

A beteg úgy megszorította Jacques kezét, hogy az fájdalomában felszisszent, aztán még nyomottabb hangon folytatta.

— Képseld csak, megleptem őt... Te tudod, hogy én nyelvemet inkább a kutyáknak adtam volna, csak hogy ne tudjam, mit kevert össze az orvosságba. Csak abból ettem és ittam, a mit ő maga is megkóstolt és mégis minden este irtóztató égést éretem gyomromban. Tehát csakugyan mérget kevert a só közé! Egy esetben én láttam... és én annyi sőt bevettam, csak hogy egész kitisztuljak.

(Folytatása következik.)

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Hangversenyyel egybekötött utolsó és bucsuelőadás.

Csütörtökön, 1892. évi december hó 1-én.

STERN IZSÁK

vagy

egy a mi népünkől.

(Mulattató életkép 3 felvonásban. Irta. O. F. Berg. Fordította Vizvári Gyula.)

Személyek:

Hajnalosi, lakatosmester	—	Liptay Lajos
Tini, leánya	—	Bera Paula
Szábel, gyógyszerész	—	Vágó István
Törő Sebestyén,)	Német János
Kertész Feri)	Fekete Pál
Stern Izák, házáló	—	Kövesi Albert
Sternfels, kalandor	—	Szarvasi Sándor
Körös, irnok	—	Deréki
Goricsekné)	Feri nagynénei
Walacsekné)	Oláhné
Enekesnő	—	Takács Lina
	—	E. Kovács Ilka

Az 1-ső és 2-ik felvonás között: „Stitu” román dal, énekli: Kövesiné Mariska. „Szerelmi dal” a „Remete csengetyűje” operából, énekli: Sz. Nagy Imre. „Lili-keringő”, énekli Kövesi M. A második és harmadik felvonás között: „Duetto” a „Remete csengetyűje” operából, éneklik: Kövesiné Mariska és Sz. Nagy Imre.

— Kezdeté pontban fél 8 órakor. —

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Árverési hirdetés.

Közhirre tétetik, hogy a nagybecskereki m. kir. erdőgondnokság kezelése alatt álló nagybecskereki kincstári erdőnek 1892. évi 3-94 holdas vágás téren létező: 39 tömör méter épületfa, 669 ürm. hasáb, 233 ürm. dorong, 2821 nyaláb rözse kemény fatömeg összesen 1813 frt 22 kr. kikiáltási ár mellett, feldolgozatlan, az az tövön. folyó évi december hó 15-én d. e. 10 órakor az alulírott m. kir. erdőgondnokság hirdetésében írtakban ajánlatokkal kapcsolatos nyilvános árverés útján, felsőbb jóváhagyás fenntartásával fog eladatni.

A fa letarolása és kiszállítása még a tél folyamán eszközözendő.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10 százaléka.

A zárt és szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok, melyekben kiteendő, hogy ajánlattevő magát, az ismeretes feltételeknek aláveti, megfelelő bánatpénz csatolásával legkésőbb folyó évi december hó 15-én d. e. 10 óráig alulírott kir. erdőgondnoksághoz benyújtandók, mert későbbben érkezők nem fognak tekintetbe vétetni.

Ezen úzletre vonatkozó árverési és szerződési feltételek úgy az orsovai m. kir. erdőhivatalnál, mint alulírott m. kir. erdőgondnokságnál bármikor betekintheők.

Nagybecskerek, 1892. évi november hó 28-án.

(579-1.1) A m. kir. erdőgondnokság.

Árverési hirdetés.

Melencze községelöljárósága részéről ezennel közhirre tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó

„osztrovoi nádas“

egy évi időtartamra

folyó 1892. évi december hó 5-én délután 2 órakor

árverés útján bérbeadni fog.

Kikiáltási ár 5000 frt.

Melencze, 1892. évi november hó 28-án.

Teodorovits Milán, **Maryanszky Steva,**
jegyző. (582-1.1) bíró.

675. B. v. k. szám 1892. (580-1.1)

Árverési hirdetés.

Közhirre tétetik, miszerint a tekintetes kir. törvényszéknek 1892. évi 11900. p. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1892. évi 10443. p. szám alatt kelt végzése folytán Schwarz Mártonné szül. Deutsch Katalin zsabylai lakos végrehajtató részére, Fischer Fülöp végrehajtást szenvedő nagybecskereki lakosnál 450 frt tőke és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1892. évi október hó 18-án lefoglalt és 819 forint 88 kr-ra becsült bolti állványok, tűzet, asztalok, tüveg- és porcellán árukból álló ingóknak Nagybecskereken alperesnek Radicev Obrad-féle házban létező üzlethelyiségében birói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1892. évi december hó 5-ik napjának délelőtti 8 órára tüzetett ki, a folyó évi 10563. p. sz. jbirósági végzés folytán.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben megvan ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. tcz. 111. § ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alulírotthoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentésük be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Jelen kibocsájtott hirdetés által a f. évi nov. 5-én keltezett hirdetés érvénytelenné válik.

Nagybecskerek, 1892. évi november hó 16-án.

Risztó Péter, kir. bir. végrehajtó.

9355. kig. sz. 1892.

(585-3.1)

Pályázati hirdetés.

A torontálmezei nagyszentmiklósi járásban üresedésben levő csanádi körorvosi állomásra ezennel pályázatot hirdetek.

Az orvos javadalmazása évi 500 frtban, látogatási díjai nappalra 40 kr., éjjelre 80 krban, a balottkémzésért pedig 20 krban van megállapítva.

A pályázati körvények folyó évi december hó 20-ig a nagyszentmiklósi szolgabíróshoz adandók be.

Nagyszentmiklós, 1892. évi november hó 28-án.

Jankó, főbiró.

9104. polg. szám 1892.

(586-1.1)

Hirdetés.

A H. Bóka községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 48896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezés megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1892. évi december hó 20-án d. e. 9 órája a kir. törvényszék 5. számú hivatalszobájába kitzetett.

Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítetik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire ezennel idézetnek.

Kelt a nagybecskereki kir. törvényszék mint polgári bíróságnak, 1892. évi november hó 16-ik napján tartott üléséből.

Barak Imre,
jegyző.

Zsiros Lajos,
elnök.

Árverési hirdetés.

Melencze községelöljárósága részéről ezennel közhirre tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó közlegelőn a

legelőbér beszédési jog

egy évi időtartamra

folyó 1892. évi december hó 5-én délelőtt 9 órakor

árverés útján bérbeadni fog.

Kikiáltási ár 17000 frt.

Melencze, 1892. évi november hó 28-án.

Teodorovits Milán, **Maryanszky Steva,**
jegyző. (581-1.1) bíró.

Árverési hirdetés.

Torontálmeze Törökkanizsa községében a közbirtokosság tulajdonát képező s a törökkanizsai 388. sz. telekjegyzőkönyvben 5. h. szám alatt felvett s a Tisza partján levő

nagy korcsmaépület

1892. évi december hó 13-án d. e. 10 órakor Törökkanizsán a község házában tartandó önkéntes magán árverésen el fog adatni.

Miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, miszerint a közelebbi feltételek alulírottnál bármikor megtekintheők.

Törökkanizsa, 1892. évi november hó 28-án.

Burger István

ügyvéd.

(583-1.1)

közbirtokossági meghatalmazott.

Egy jó kézírással bíró

irodai gyakornok

— fizetés mellett — azonnal felvétetik.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

(584-1)